

Дакле, липо ли је кад је неко други храбар наместо вас. А још је липше кад ван је далеко, и кад не станује у вас дома. А од свег' најлипше је кад га доведете у госте, водите ка фурешту по граду показујете вашим, домаћим „ах, как је храбар, как је храбар“ ал се у себи смијат – отђе тај назад дома, а ви ћете остат на миру.

Између идеје да причам зашто је све Ведрана супер, и разумевања зашто моје сународнике нервира чињеница да је ова ауторка популарна у круговима који би сваког Србина за пола једне њене изјаве прогласили фашистом и дали да га се упуца по виђењу – одлучујем се за комбинацију оба.

Да, и мене нервирају НВО Срби којима је „так' слатко“ кад им се неко покаки у двориште, под условом да није великосрпски националиста - и да не набрајам остале невероватне језичке појаве и лингвистичке акробације којима се борци за слобуд и људска права у Срба служе када желе да кажу да се с неким, рецимо, не слажу. И да, и мене нервира што је Кустурица србо-четничко-фашистичко-антиглобалистичко чудовиште, а ја не видим у чему се то, суштински, ставови пожељне Пудан битно разликују од ставова нашег православног сатанисте Емира.

Руданова каже да каже да је Јосиповић лицемер јер је написао ону тужбу за геноцид против Србије, а сада само што се не уда за Тадића (и лепа јој је идеја да би у том свом геј браку Тадић и Јосиповић требало да усвоје неког малог Словенца). Она поручује да не верује ни у једну од тих кампања, не верује у Месићев искрен национализам као ни у Јосиповићево искрено помиритељство. Упоређивање с Емиром овде, да се разумемо, служи само као илустрација – јер тог човека у овој Србији пљује и кусо и репато за сваку реч, макар реч била и помиритељска, човечна и паметна, а ову жену гледамо импресионирани њеном храброшћу. А слични су по својим антиглобалистичким ставовима, мишљењу о Нато, Америци, ЕУ, капитализму...

Руданова каже да каже да је Јосиповић лицемер јер је написао ону тужбу за геноцид против Србије, а сада само што се не уда за Тадића (и лепа јој је идеја да би у том свом геј браку Тадић и Јосиповић требало да усвоје неког малог Словенца). Она поручује да не верује ни у једну од тих кампања, не верује у Месићев искрен национализам као ни у Јосиповићево искрено помиритељство.

Дакле, две су ствари у овој причи битне за оне које прича занима, а не само једна. Не бих свела гостовање ауторке Рудан у „Утиску“ само на тај – за многе – најјачи утисак о једној неслободи заправо. О једној јадној, тужној и кукавичкој неслободи када хоћемо да други кажу оно што ми не смемо, када тапшемо по рамену тог „другог“ пошто је све то уместо нас испричао, а онда га лепо пошаљемо па „идите, пишите своје јереси, ми ћемо вас са уживањем читати“, као војери који гледају оно што неко уме и у стању је да ради – јер они нису.

Детаље попут препричавања ставова грађанке Рудан, попут онога да је лоше што је Хрватска ушла у НАТО, попут онога да се она не жели наћи у ЕУ, њене дакле оштро и духовито написане антиглобалистичке ставове могу само да вам препоручим да читате. И да се изненадим како то да се она допада нашим глобалистима, нашим про-натовцима, про-евроунијашистима, и шта је то заводљиво у њој, а што је њих (те такозване другосрбијанце) завело да с дивљењем читају њене јереси, исте оне за које ће своје суграђане обесити о прву бандеру, тужити суду као промотере фашизма и тако даље, да не набрајам, знате шта се све деси некоме ко се у Србији усуди да каже макар и делић онога за шта Ведрана у Србији добија аплаузе.

Ето, то је жалосно.

Гледала сам, пре него ћу писати овај текст, и једну стару емисију, ону гореописану, где Ведрана улази код новинара Станковића у студио као на спровод. Одлична емисија, и (без обзира на скеч са Кустурицом) тај је тип сјајан аутор који свашта допушта, иницира и да се тамо свашта чути о овом нашем, да се коректно изразим, „региону“. О признању Косова које је Хрватска направила, не мисли ништа добро него каже како и у Истри има пуно Талијана и како би се сад ти Талијани могли множити попут Косовара (Ведрана мисли да су Шиптари с Косова Косовари, али није она крива, шта друго да мисли кад је то сад неки полузванични назив) и онда би, каже Ведрана, Хрватска требало да да Истру Италији.

И док она то прича коректни Срби, они исти који навијају да Тадић појури код Тачија (шта сад цепидлачимо с оном „жутом кућом“ покварише нам посао) и да више признамо то Косово, по закону квантитета. Више их је. Нас је све мање.

Утисак о „Утиску“ је дакле – драги Срби све вас је мање јер сте кукавице, јалови су вам предводници, чопор све мањи и раштркан, не личите ни на шта, војерски тапшете док

Ведрана Рудан у Србији, или липо ли је...

Пише: Ана Радмиловић

уторак, 28 децембар 2010 16:41

гледате како једна жена (странкиња, додуше) изговара јаке речи, војери сте, не смете сами. И даље, и кад зуцнете неку јерес попут овој какве ова жена изговара на сваком кораку, ви се извињавате, нисте тако мислили, улизујете се да вас не прогласе „фашистом“ и осталим заостацама из Другог светског рата, ви сте пали још онда кад сте дозволили да вам некакав полусвет из разних Комитета одлучује о границама – докле смете да будете људи, а кад морате да се сетите да сте само Срби, извините се и разиђете с улице, да вас све не похапсе. Уместо да осатнете на улици и кажете „изволите нас све похапсити“ . Срби би, као и Јевреји само с друге позиције, с дна а не с врха, требало да буду људи, у оном смислу у којем је људски бити храбар, макар ако вас и мука натера на храброст.

И да се изненадим како то да се она допада нашим глобалистима, нашим про-натовцима, про-евроунијашистима, и шта је то заводљиво у њој, а што је њих (те такозване другосрбијанце) завело да с дивљењем читају њене јереси, исте оне за које ће своје суграђане обесити о прву бандеру, тужити суду као промотере фашизма и тако даље, да не набрајам, знате шта се све деси некоме ко се у Србији усуди да каже макар и делић онога за шта Ведрана у Србији добија аплаузе.

И да не цртам даље, ето то сам ја мислила док сам синоћ гледала Ведрану код Оље, а на једној другој страни згражавала се млаком и бедном реакцијом Србића (што би рекли Хрвати) на једну другу емисији, снимљену на Косову, где један други гост (директор Одбора за људска права) некакав Шаља бахато и безобзирно порике да је икакве „жуте куће“ било, прекида новинара и дере се на њега, пијан од моћи – пијан пијанством кретена којем дате моћ, па он маше њоме као палицом која ће, ако има Бога, на крају разбити његову главу.

Али, ја сам у Србији. Ја морам да будем коретна јер говор мржње допуштамо само гостима, па макар тај говор мржње (који импутирају госпођи Рудан) био заправо позив на човечност.